

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo 18. 5. 2009

Číslo 4/2009

DEN UČITELŮ

– str. 2

Poslání Institutu výcviku

– str. 6

Noví učitelé řidičů pro AČR

– str. 12

Důstojnický kurz cvičil pod Pradědem

– str. 14

Mistrovství AČR ve vojenském pětiboji mužů a žen

– str. 18

DEN UČITELŮ

Jako celá společnost, tak i my vnímáme den narození Jana Ámose Komenského jako SVÁTEK UČITELŮ, ale také velitelů, zkrátka všech, kteří se podílejí na výchově a vzdělávání lidí.

Využíváme příležitosti zamyslet se nad tím: Co vůbec znamená být učitelem? Co je smyslem naší práce? Jaké požadavky si tato profese klade? Je to povolání jako každé jiné, jehož cílem je především uživit rodinu?

Nebo vyžaduje daleko více – přirozený zájem o vědění a snahu předávat toto vědění mladé generaci?

V základu učitelovy práce je představa typických školních podmínek a standardních způsobů. Typičnost pedagogických situací je vyjádřena v klasifikaci klíčových činností učitele, jako je způsob přezkoušení a hodnocení posluchačů či reakce na nekázeň posluchačů. Každý učitel má pro tyto opakující se momenty své činnosti promyšlené a mnohokrát ověřené postupy, které mu značně usnadňují práci. Jsou vlastně předpokladem k tomu, aby se mohl soustředit na vlastní cíle vyučování a podle nich plánovat i hodnotit výchovně-vzdělávací práci jako celek. Naše práce učitelů je poněkud specifická, neboť je vykonávána ve vojenském prostředí, které je samo o sobě specifickým. Školní podmínky nejsou zcela typické, neboť studenti jsou v první řadě vojáci, na které se vztahují pravidla vojenského chování a vystupování – tedy základní vojenské řády. A těmito řády je řízena i práce učitele.

Dynamika a variabilita podmínek pedagogické práce však často učitele přivádí i do situací, které se odchyľují od běžné rutiny, od běžných představ a na něž učitel připraven není, ba ani nemůže být. Musí se mnohdy okamžitě a operativně rozhodnout a jednat. V nejrůznějších situacích se tak projevuje nejen odborná, předmětová či pedagogická způsobilost, ale rovněž psychická, osobnostní a sociální způsobilost učitele. V současné době

vstupuje do popředí především již zmiňovaná sociální zkušenost učitele a s ní spojené vlastnosti, jako je smysl pro humor, odvaha riskovat, schopnost studenty pochopit a zároveň mít na ně vysoké nároky. Nezapomínejme, že na hodnocení práce učitelů se výraznou měrou podílejí právě posluchači. Pro ně se uznávanými autoritami stávají pouze ti učitelé, kteří svým pedagogickým uměním dovedou získat nejen pro specializaci, ale dovedou vzbudit úctu k posluchači i ke škole, kterou reprezentují.

Tak, jako osobnost člověka, tak i osobnost učitele se formuje a dotváří ve své podstatě nepřetržitě. Náš životní styl, povaha a charakter se formují celý život. Každý čin vytváří či upevňuje návyk, každý návyk přispívá k nějakému povahovému rysu u učitelů i způsob práce a komunikace se studenty.

Co znamená být dobrým pedagogem v době zásadní reformy naší armády?

Být dobrým učitelem znamená být v první řadě vojenským profesionálem, který je vzorem pro své posluchače. Učitel musí být na slovo vzatým odborníkem ve svém oboru. Musí se stále seznamovat s nejnovějšími trendy ve své specializaci. Velitel čety a družstva musí být schopen samostatně řešit naléhavé výzvy doby. Naše výuka musí reagovat na výzvy praxe a nesmí zůstat ve vyjetých kolejích. Musíme umět vytvářet skutečně funkční a soudržné týmy. Pouze družstvo a četa složené ze špičkově vycvičených vojáků je schopna bojového nasazení. Musíme se naučit posluchače vysoce motivovat a formovat jejich charakter naším osobním příkladem. Posluchači jsou naším nastaveným zrcadlem.

A teď prosím, zapátrejme ve svém svědomí a zamysleme se, jak se s těmito požadavky vyrovnáváme my sami. Vzpomínáme klasický citát J. A. Komenského, jehož osobnost a dílo postavilo roli učitele do velkých výšin a my bychom měli ve své práci tuto štafetu předávat v plné kvalitě dál:

„KDO ZÍSKÁVÁ NA VĚDOMOSTECH, ALE ZTRÁCÍ NA MRÁVECH, CELKOVĚ ZTRÁCÍ.“

Tento významný den jsme si připomenuli na slavnostním shromáždění Institutu vzdělávání v pátek 27. března 2009.

Text: kpt. Mgr. Stanislav Balík

Dne 28. dubna 2009 navštívil posádku Vyškov zástupce náčelníka štábu (ACOS J1) SHAPE brigádní generál Jan Peter Spijk. Jeho návštěva směřovala především k právě končícímu 10. běhu NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE (Kurz pro přípravu civilního personálu NATO před vysláním do misí).

Zástupce náčelníka štábu SHAPE ve Vyškově

Cílem tohoto prestižního kurzu, akreditovaného u Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) je poskytnout znalosti a praktické dovednosti potřebné k bezpečnému a úspěšnému nasazení ve prospěch misí a operací NATO v různých oblastech.

Po úvodním briefingu velitele VeV – VA plukovníka gšt. Jaromíra Zůny o úloze a poslání VeV – VA a slavnostním zápisu do kroniky VeV – VA navštívil brigádní generál Jan Peter Spijk poslední den polního výcviku NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE ve Vojenském výcvikovém prostoru Dědice. S organizátory kurzu z Oddělení přípravy speciálních kurzů Institutu rozvoje VeV – VA i studenty měl možnost pohovořit na společném obědě i při závěrečném vyhodnocení celého kurzu. Od 17 hodin se pak zúčastnil spolu s dalšími významnými hosty – představiteli vojenských subjektů, státní správy a samosprávy slavnostního ceremoniálu vyřazení posluchačů NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT

COURSE v prostorách Divadelního sálu barokního zámku ve Slavkově u Brna. Spolu s velitelem VeV – VA plukovníkem gšt. Jaromírem Zůnou předali absolventské certifikáty, potvrzující připravenost pro zahraniční mise, a pamětní mince CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE celkem 32 civilním zaměstnancům z velitelství a agentur NATO z Belgie, Francie, Holandska, Itálie, Kanady, Německa, Polska, Španělska, USA, Velké Británie a Turecka.

Text: kpt. Monika Nováková
Foto: Olga Karaffová, Hana Jurčová

Seminář k využití simulací v soudobých operacích

V úterý 14. dubna 2009 pořádalo Centrum simulačních a trenažerových technologií (CSTT) celoarmádní seminář k využití simulací v soudobých operacích. Nad seminářem, který se konal v prostorách Univerzity obrany v Brně, převzal záštitu plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc. velitel Velitelství výcviku – Vojské akademie Vyškov. I přes nepříznivé datum bezprostředně po Velikonocích dorazilo do Brna na šedesát zájemců o novinky z oblasti využití STT, zástupců všech vševojskových brigád AČR.

Po zahájení semináře a uvítání hostů velitelem Centra simulačních a trenažerových technologií podplukovníkem Ing. Ladislavem Havelkou, Ph.D., pronesl úvodní slovo ředitel Institutu vzdělávání plukovník Ing. Jaromír Durna v zastoupení velitele VeV – VA, kterému plnění naléhavějších úkolů neumožnilo osobní účast na semináři.

Cílem semináře bylo si vzájemně vyměnit zkušenosti z využívání STT při přípravě vojenských profesionálů a seznámit účastníky semináře s novými možnostmi a trendy v oblasti uplatňování simulačních a trenažerových technologií (STT) nejen v přípravě vojenských profesionálů, ale také při plánování vojenských operací, ověřování zaváděných doktrín nebo ve vývoji a výzkumu, například cestou testování parametrů nových zbraňových systémů a techniky na modelech v „reálném“ prostředí simulátorů.

V rámci semináře vystoupili se svými příspěvky kromě příslušníků CSTT zástupci Ústavu strategických

a obranných studií, Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany v Brně, příslušníci Sekce rozvoje druhů sil – Operační sekce Ministerstva obrany ČR, ale také zástupci civilních společností zabývajících se vývojem prostředků STT pro potřeby ozbrojených sil. Závěrem dali organizátoři prostor ke stručné diskusi.

Semináře se zúčastnil také zástupce velitele Společných sil AČR – velitel Pozemních sil brigádní generál Ing. Miroslav Žižka. Ve svém vystoupení se zmínil o potřebě výchovy a výcviku mladých velitelů hned od školy. Upozornil, že nám chybí kategorie dobře vycvičených velitelů nižších stupňů. Do náročných situací se dnes běžně dostávají velitelé již od úrovně četa, což je úroveň, na které začínají absolventi Univerzity obrany. Například v Afghánistánu jsou to velitelé MOT (Military Observation Team), kteří plánují a řídí operace své jednotky a nesou plnou odpovědnost nejen za ni, ale také za osoby podílející se na společných úkolech jejich mise. Proto by podle generála Žižky měl být ucelený taktický výcvik součástí studia vojenských bakalářských a magisterských studijních programů na Univerzitě obrany v Brně. Vzhledem k ekonomické, ale i praktické a časové náročnosti realizace skutečného plnohodnotného výcviku je třeba hledat rozumný poměr mezi plným výcvikem a využi-

tím STT pro vštípení a rozvoj základních velitelských schopností a dovedností. Pan generál zdůraznil pravidlo: *systemy STT se musí uzpůsobovat míře a požadavkům výcviku, nikoliv naopak. Právě zde by mohlo být CSTT svým „know-how“ nápomocno.*

Na podobné riziko upozornil také plukovník ve výslužbě Ing. Jindřich Vávra z Odboru řízení projektu nadzvukového letounu ministerstva obrany (OŘPNL MO), když ve svém diskuzním příspěvku zmínil o možnosti negativního vlivu simulačních technologií na výcvik nejen pilotů. Piloti během cvičení na simulátoru mohou získávat falešné návyky v důsledku nevěrohodného či nepřesného chování některých jeho součástí. Tyto návyky se pak musí složitě odstraňovat v reálném výcviku. Kromě toho se pan plukovník zmínil o nutnosti řešit otázky zabezpečení přenosu dat mezi simulačními systémy při provádění distribuovaných cvičení. Zmínil se také o oblasti bezpečnosti (zejména informační) při využívání STT.

Zajímavé byly také příspěvky plukovníka gšt. Ing. Miloslava Bauera z Univerzity obrany o využití STT pro přípravu odborností FAC (Forward Air Controller), Ing. Michaela Borůvku ze stejného pracoviště o možnostech CAS (Close Air Support) při cvičeních velitelů, štábů i jednotek nebo podplukovníka ve výslužbě Jaroslava Kulíška, nyní občanského zaměstnance SRDS MO. Ten demonstroval možnosti využití válečných her při plánování operací, přesněji při vyhodnocování možných variant jejich provedení. Na druhé straně podplukovník Ing. Václav Bláha ukázal na praktické možnosti využití válečných her s využitím STT při výcviku specialistů PVO.

V závěrečné diskusi poznamenal příslušník SOPS MO Ing. Miroslav Švejda, že mu na semináři trochu chyběla širší konfrontace názorů na využití STT k přípravě vojenského profesionála se zástupci od vojsk. Nicméně seminář naplnil své cíle a věříme, že bude pokračovat nejen diskuse mezi provozovateli STT v rezortu obrany ČR a vojsky, tedy jejich „klienty“, ale i činy směřující k realizaci některých myšlenek, které v Brně v úterý 14. dubna zazněly.

Text a foto: npor. Ing. Vít Rapčan,
tiskový a informační důstojník CSTT

Základní praporčický kurz

Předurčení: Pro všechna systemizovaná místa se stanovenou hodností podpraporčíka a praporčíka

Typ studia: kariérový kurz

Délka studia: 8 týdnů (294 hodin)

Dne 2. března 2009 nastoupilo k Velitelství výcviku – Vojenské akademii 121 příslušníků letošního prvního běhu Základního praporčického kurzu. Posлуhači byli rozděleni celkem do 4 čet s označením ZP 001 – ZP 004. I přes počáteční problémy, které byly způsobeny především systémovým nedostatkem (do kurzu byla zařazena většina praporčíků bez potřebného vzdělání a praxe), se úspěšně rozběhla výuka a výcvik všech předmětů, plánovaných pro tento kariérový kurz.

Vyvrcholením jejich dvouměsíční přípravy pak bylo Komplexní polní vyvedení, které proběhlo ve dnech 14. – 15. 4. 2009 pro čtyři ZP 001 a ZP 002 a 16. – 17. 4. 2009 pro čtyři ZP 003 a ZP 004, kde si příslušníci kurzu v průběhu náročných zaměstnání ověřili své získané teoretické znalosti v praxi.

Konečným vyvrcholením a důstojným závěrem kurzu byly závěrečné zkoušky, které proběhly v období od 20. 4. do 22. 4. 2009. Závěrečné zkoušky byly organizovány ve dvou etapách. První etapa – závěrečná sdružená zkouška, která se skládala z předmětů: taktická příprava, střelecká příprava, komunikační a informační systémy, ženíjná příprava, humanitární právo, pedagogika a psychologie, metodika výcviku, vedení lidí, OPZHN, OUI a logistická příprava. Z výsledků dosažených v této části je patrna snaha o co nejlepší výsledky, což dokazuje i fakt, že nebyl nikdo hodnocen nevyhující známkou. Mezi nejlepší patřili: pprap. Tomáš Janků, pprap. Jan Tomáš, pprap. Josef Klečka a rtm. Martina Pospíšková. Druhá etapa byla tvořena tělesnou přípravou. Zde již bylo celkem 17 příslušníků kurzu neúspěšných.

Dne 24. 3. byl tento kurz zakončen v aule kasáren Dědice slavnostním vyřazením celkem 100 úspěšných absolventů za účasti velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovníka gšt. Jaromíra Zůny, vrchního praporčíka Velitelství společných sil (VeSpS) nprap. Marcela Fiuryho a dalších představitelů vrcholového managementu VeV – VA. Při slavnostním aktu bylo velitelem VeV – VA odměněno 5 nejlepších posluchačů praporčického kurzu. Věcný dar tak z rukou plukovníka gšt. Jaromíra Zůny převzala rtm. Martina Pospíšková a písemné pochvaly pprap. Pavel Beran, pprap. Tomáš Kettner, pprap. Marek Pizur a pprap. Jan Tomáš.

Text: kpt. Ing. Rostislav Juppa, IVz

POSLÁNÍ INSTITUTU VÝCVIKU

Institut výcviku je centrem přípravy vojenských profesionálů pro výkon základních funkcí u jednotek a útvarů AČR a specialistů aktivních záloh.

Zajišťuje přípravu nových vojenských profesionálů-specialistů v základních, odborných a speciálních kurzech.

Úkolem Institutu výcviku je zabezpečit:

- výcvik v základní přípravě jednotlivce;
- výcvik v kariérových odborných kurzech specialistů ženijních, zdravotnických a logistických odborností;
- výcvik v účelových kurzech (speciální typové, zdokonaňovací a přeškolovací, profesní) pro specialisty ženijních, zdravotnických a logistických odborností, pyrotechniky a potápěče;
- přípravu specialistů aktivních záloh.

V rámci zahraniční spolupráce úzce spolupracuje se Základní výcvikovou školou Velitelství výcviku Ozbrojených sil Slovenské republiky především v oblasti výměny zkušeností z činnosti instruktorů výcviku.

Institut výcviku je organizačně členěn na:

1. Odbor základní přípravy;
2. Odbor přípravy ženijních a muničních odborností;
3. Odbor přípravy logistických a zdravotnických odborností;
4. oddělení vnitřní správy.

ODBOR ZÁKLADNÍ PŘÍPRAVY

Každý, kdo se rozhodne pro kariéru vojáka z povolání v AČR, musí absolvovat základní výcvik.

Je to „transformace civilního občana v profesionálního vojáka“. Tento proces zabezpečují Výcvikové kurzy základní přípravy.

Po nástupu do Výcvikového kurzu základní přípravy se každý zájemce o službu v AČR stává profesionálním vojákem a je zařazen do kategorie „žák přípravné služby“.

Výcvikové kurzy základní přípravy uskutečňují prvotní kontakt žáka přípravné služby s vojenským prostředím a podmínkami života ve vojenském kolektivu. Žáci základní přípravy jsou po celou dobu základní přípravy ve zkušební době, ve které mohou ukončit služební poměr, nebo být propuštěni ze služebního poměru podle § 21, písm. a) zákona 221/1999 Sb.

Základní příprava je realizována v souladu s vojenskou publikací Pub-70-00-01, Programy základní přípravy v následujících organizačních formách:

- v délce trvání tří měsíců pro nové profesionály na základní funkce;
- v délce trvání tří měsíců pro význačné specialisty v obo-

ru, kteří základní přípravu vykonávají v kombinaci s praxí na odborných pracovištích;

- v délce trvání dvou měsíců pro nové studenty UO Brno;
- v délce trvání dvou měsíců pro skupiny vojáků v doplňkových nástupních termínech podle rozhodnutí ředitele ŘePP. Základní příprava v tomto rozsahu je organizována podle nařízení NGŠ AČR ke splnění rekrutačního cíle daného roku;
- zvláštní skupinou jsou vojáci, kteří na základě rozhodnutí ŘePP základní přípravu neabsolvují a jsou po rekrutaci zařazeni přímo k výkonu funkcí u útvarů a zařízení AČR;
- v délce trvání šesti týdnů pro vojáky v aktivní záloze, kteří nevykonali základní nebo náhradní službu.

Základní příprava je organizována v délce dvanácti týdnů. Převážná část základní přípravy je prováděna formou nepřetržitého výcviku, který jako forma výcviku má legislativní oporu v níže uvedené právní normě a interních normativních aktech.

Vymezení pojmu „Nepřetržitý výcvik“ je definováno následujícími normami a předpisy:

➤ **Zákon č. 221/1999 Sb., O vojácích z povolání, § 31, odst. 1:** „Při nepřetržitém vojenském výcviku náleží vojákovu za každé ukončené dva dny výcviku den volna, který se poskytuje v den, který je jinak jeho dnem služby podle rozvrhu služeb.“

➤ **Zákl-1, čl. 238:** „...Nepřetržitý výcvik (cvičení) se neomezuje počtem výcvikových hodin, trvá bez přerušení několik dní, uskutečňuje se zpravidla s vojenskou technikou mimo útvary na cvičišťích (ve vojenských výcvikových prostorech) a pod taktickým námětem.“

➤ **Pub-70-00-01, Programy základní přípravy:** „...Nepřetržitý vojenský výcvik se realizuje v souladu s ustanovením zákona č. 221/1999 Sb., a Základního řádu OS ČR (Zákl-1), neomezuje se počtem výcvikových hodin a trvá bez přerušení i několik dnů.“

Vedle nepřetržitého výcviku je v průběhu základní přípravy organizován i komplexní polní výcvik (dále jen KPV). KPV je v systému provádění základní přípravy další formou nepřetržitého výcviku. KPV je organizován v celkové délce 72 hodin, zpravidla v devátém týdnu výcviku, s vyvedením žáků základní přípravy do výcvikových prostorů pod taktickým námětem.

V průběhu nepřetržitého výcviku jsou žáci bezplatně stravováni a za každé dva ukončené dny výcviku je jim poskytováno volno, podle § 31 zákona č. 221/1999 Sb., O vojácích z povolání.

Kapacita kurzu základní přípravy je 320 žáků v jednom nástupním termínu.

Strukturu Odboru základní přípravy tvoří:

1. Výcvikový kurz základní přípravy
2. Výcvikový kurz základní přípravy

3. Výcvikový kurz základní přípravy

4. Výcvikový kurz základní přípravy

Hlavním úkolem Výcvikových kurzů základní přípravy je naučit vojáka v základním výcviku činnostem potřebným k přežití na bojišti a k boji, zvládnout obsluhu a střelbu z ručních zbraní roje mechanizovaného družstva a zvyšovat fyzickou zdatnost a psychickou odolnost pro výkon služby vojenského profesionála.

Součástí výcviku je i teoretická vybavenost v oblasti právního vědomí.

Po nástupu jsou vojáci rozděleni po dvojicích do Battle buddy teamů. Cílem je využívat silné a slabé stránky vojáků, naučit je vzájemně si pomáhat, zvyknout si na odpovědnost nejen za sebe, ale také za ostatní.

Předměty výcviku ve Výcvikových kurzech základní přípravy:

- taktická příprava
- střelecká příprava
- tělesná příprava
- základní řády a vojensko-občanská příprava
- pořadová příprava
- ochrana proti zbraním hromadného ničení
- zdravotnická příprava
- topografická příprava
- ženíjná příprava
- komunikace v jednotce.

Základní příprava je organizována ve čtyřech fázích:

- první fáze "**Jsem voják!**" (3 týdny);
- druhá fáze "**Střelecká příprava**" (4 týdny);
- třetí fáze "**Taktický výcvik jednotlivce**" (3 týdny);
- čtvrtá fáze "**Jsem profesionál!**" (2 týdny).

Hlavním cílem první fáze je dosažení požadovaných fyzických a psychických vlastností a schopností při přeměně civilního občana na vojáka. Je charakterizována vysokou náročností s limitním zatěžováním po odborné, fyzické a psychické stránce.

Druhá fáze je zaměřena k získání maximální dovednosti v praktickém ovládnutí ručních zbraní, umožňujících jejich používání v boji a udržování v nepřetržitě bojové pohotovosti. Stálá pozornost je věnována zvyšování tělesné zdatnosti.

Hlavní náplní výcviku ve třetí fázi je výcvik ve všech taktických činnostech. Pokračuje výcvik ve střelecké přípravě a prověření fyzické zdatnosti.

Vyvrcholením této fáze je čtyřdenní komplexní polní výcvik, který je organizován pod taktickým námětem s vyvedením žáků do výcvikového prostoru.

Ve čtvrté fázi probíhá nejnáročnější výcvik zaměřený na vyvrcholení střelecké a taktické přípravy. Závěrem této fáze výcviku je organizováno slavnostní vyřazení žáků základní přípravy a jejich přeložení k útvarům a zařízením AČR, nebo ke školnímu praporu VeV – VA. Zde pokračují ve své přípravě na budoucí povolání v rotmistrovských kurzech.

Každý žák je v průběhu základní přípravy sledován a objektivně hodnocen. V první a druhé fázi výcviku jsou plněna kritéria postupových zkoušek (kritéria, fázové testy, základní bojové dovednosti). Výsledky zkoušek slouží jako zpětná vazba pro velitele a instruktory výcviku k docvičení nezvládnuté nebo zameškané problematiky. Podmínkou pro úspěšné absolvování základní přípravy je splnění všech kritérií závěrečné zkoušky, organizované ve třetí fázi výcviku.

V případě nesplnění podmínek stanovených pro úspěšné absolvování základní přípravy je další setrvání žáka základní přípravy ve služebním poměru vojáka z povolání řešeno v souladu s ustanovením § 21, písm. a) zákona č. 221/1999 Sb., O vojácích z povolání.

ODBOR PŘÍPRAVY ŽENIJNÍCH A MUNIČNÍCH ODBORNOSTÍ

Odbor přípravy ženíjních a muničních odborností je strukturován na:

1. Oddělení přípravy ženíjních odborností
2. Oddělení přípravy potápěčů
3. Oddělení pyrotechnických a muničních odborností.

1. Oddělení přípravy ženíjních odborností

Oddělení je organizačně členěno na:

- a) Výcviková skupina zemních strojů
- b) Výcviková skupina ženíjních záchranářů
- c) Výcviková skupina přepravních a mostních prostředků.

Hlavním úkolem oddělení je příprava vojáka po stránce teoretické i praktické na základní funkce všech odborností strojníků ženíjního vojska, podílejících se na plnění úkolů ženíjní podpory v rámci zabezpečení boje (útočné a obran-

né operace). V rámci nevojenského ohrožení se podílí na odstraňování následků živelných pohrom, průmyslových havárií a humanitárních akcí.

Výcvik v kariérových a účelových kurzech je organizován v délce 12 – 18 týdnů podle druhu ženíjní techniky, s celkovou kapacitou 80 žáků.

Oddělení přípravy ženíjních odborností realizuje výuku a výcvik následujících odborností:

- ženista-záchranář
- strojník pásových obojživelných vozidel
- strojník-vůdce vojenských plavidel pro motorový člun MO 2000
- strojník automobilového lopatového rypadla
- strojník pásového dozeru
- strojník kolového nakladače
- strojník kompresoru
- strojník pojízdného zemního vrtáku
- obsluha mostního automobilu
- obsluha motorové řetězové pily
- obsluha úpravy vody
- obsluha elektrocentrál
- obsluha motorových kalových čerpadel
- obsluha minových vrhačů

- obsluha rámových pil
- obsluha mostního tanku.

Speciální příprava je organizována v délce 3 až 12 týdnů a je zaměřena na výuku předmětů podle jednotlivých odborností. Závěrem každého kurzu jsou organizovány závěrečné zkoušky, které organizuje a provádí zkušební komisař ŽV.

2. Oddělení přípravy potápěčů

Hlavním úkolem oddělení přípravy potápěčů je příprava těchto specialistů po teoretické i praktické stránce:

- a) v základním odborném výcviku;
- b) v odborném výcviku jednotlivých kvalifikačních stupňů potápěčů AČR;
- c) ve zdokonalovacím a přeškolovacím výcviku potápěčů a osádek tanků.

Výcvik je realizován v odborných, účelových a speciálních kurzech potápěčů pro potřeby jednotek a útvarů AČR.

3. Oddělení přípravy pyrotechnických a muničních odborností

Oddělení je organizačně členěno na:

- a) Výcviková skupina pyrotechnických odborností
- b) Výcviková skupina pyrotechnického průzkumu a provozu munice.

Výcvik je organizován jako účelový kurz zaměřený na získání pyrotechnického oprávnění skupiny A, B, C.

Délka kurzu: sk. A - nejméně 4 týdny

Délka kurzu: sk. B - nejméně 20 týdnů

Délka kurzu: sk. C - nejméně 12 týdnů

Kapacita kurzu: maximálně 15 žáků

Oddělení realizuje výuku a výcvik:

- specialistů-pyrotechniků jednotlivých skupin, včetně periodického přezkoušení pyrotechniků;
- specialistů pro provádění pyrotechnických asanací území;
- příslušníků Vojenské policie, speciálních a zásahových jednotek AČR, PČR a VS ČR;
- získání odborné způsobilosti pro práci s municí a výbušninami.

Do kurzů je možno zařadit jen žadatele starší 21 let s úplným středoškolským vzděláním po úspěšném absolvování výběrového řízení, které se skládá z:

- písemného testu z oblasti konstrukce munice;
- provozu munice a řešení jednoduchého elektrického obvodu.

Kurz je ukončen závěrečnou zkouškou, která se skládá z písemného testu, ústního přezkoušení z teorie a praktického ničení vybraného druhu munice nebo nástražního systému na trhací jámě.

Úspěšný absolvent kurzu obdrží pyrotechnické oprávnění příslušného stupně.

ODBOR PŘÍPRAVY LOGISTICKÝCH A ZDRAVOTNICKÝCH ODBORNOSTÍ

Období přípravy logistických a zdravotnických odborností je organizačně členěn na:

1. Oddělení přípravy logistických odborností
2. Oddělení přípravy zdravotnických odborností
3. Oddělení přípravy požárních odborností.

Organizuje a provádí výcvik v kariérových kurzech s kódem vzdělání 01, odborných, speciálních a účelových kurzech. Výcvik je organizován v délce 1 až 12 týdnů podle typu kurzu. Celková kapacita kurzů logistických odborností je 80 žáků.

Výuka v odborných kurzech probíhá v předmětech vševojskové, odborné a speciální přípravy. Na závěr odborné přípravy je provedena postupová zkouška obsahově zaměřená na probranou tematiku. Úspěšné zvládnutí zkoušky opravňuje vojáka k postupu do speciální přípravy.

V závěru každého kurzu jsou organizovány závěrečné zkoušky v souladu se zákonem č. 96/2004 Sb., § 51 a 52 a dále dle vyhlášky č. 394/2004 Sb., § 8 až 13.

1. Oddělení přípravy logistických odborností

a) Výcviková skupina provozu a oprav tankové a automobilní techniky

Výcviková skupina připravuje žáky k obsluze, údržbě a opravám nejpoužívanějších druhů kolové a pásové techniky a jejich nástaveb.

Současně zabezpečuje opakovaná školení obsluhy zdvihacích zařízení a vysokozdvižných motorových vozíků.

b) Svářečská škola

Svářečská škola zabezpečuje formou účelových kurzů výcvik svářečů plamenem, elektrickým obloukem, hliníku, nerez a svařování v ochranné atmosféře. Škola dále zabezpečuje periodické školení svářečů.

c) Výcviková skupina proviantních odborností a správců skladů

Výcviková skupina připravuje specialisty pro:

- přípravu stravy
- obsluhy polních proviantních prostředků
- zásobování a skladování PHM
- zásobování a skladování proviantu
- skladování materiálu osobního použití
- všeobecnou logistiku.

2. Oddělení přípravy zdravotnických odborností

Úkolem oddělení je připravit vojenské profesionály a občanské zaměstnance rezortu obrany pro výkon funkce zdravotnického instruktora u útvarů AČR. Kurz je akreditován u MZ ČR jako akreditovaný kvalifikační kurz „Všeobecný sanitář“. Úspěšný absolvent získá osvědčení k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem v oboru všeobecný sanitář.

Výcvik je zaměřen do oblastí poskytování první pomoci, ošetřovatelství, somatologie, organizace a taktiky zdravotnické služby, odsunu raněných, právní a psychologické problematiky. Součástí kurzu je stáž ve VN Brno.

Oddělení dále připravuje:

- specialisty pro výkon funkce řidiče dopravy raněných a nemocných (ČVO 19). Absolvent kurzu je vyškolen v oblasti poskytování první pomoci, somatologie, organizace a taktiky zdravotnické služby, odsunu raněných, právní a psychologické problematiky, organizace a provozu dopravy nemocných a raněných. Součástí kurzu je stáž ve VN Brno. Kurz je akreditován u MZ ČR. Úspěšným absolvováním kurzu získá žák Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem v oboru řidič dopravy raněných a nemocných;
- specialisty pro samostatnou obsluhu PDP. Absolvent získá Osvědčení o absolvování kurzu a Topičský průkaz IV. třídy.

Oddělení zabezpečuje i kurzy 1. pomoci pro příslušníky vysílané do zahraničních misí a příslušníky VHJ a VP.

3. Oddělení přípravy požárních odborností

Úkolem oddělení je příprava vojenských profesionálů a občanských zaměstnanců pro výkon služby hasičských odborností v AČR. Příprava je prováděna v souladu s paragrafem § 72 zákona č. 133/85 Sb. Výcvik je organizován formou účelových kurzů.

Výcvik je uskutečňován v následujících odbornostech:

- nástupní odborný výcvik;
- chemicko-technická služba;
- lezení LEZ II;
- taktické řízení I. a II. stupně;
- hasič strojník;
- hasič strojník-ověřený;
- obsluha vyprošťovací soupravy;
- obsluha řetězové motorové pily;
- specialista požární ochrany v zahraničních misích.

Text: plk. Ing. Jozef Michl

Foto: Olga Karaffová, archiv

Kurz pro příslušníky AČR předurčené pro krátkodobé působení v zahraničních operacích

Na základě žádosti velitele Velitelství podpory Stará Boleslav byl v termínu 6. – 10. 4. proveden Kurz pro příslušníky AČR předurčené pro krátkodobé působení v zahraničních operacích. Pro provedení kurzu byl použit úspěšný model Kurzu pro přípravu civilních pracovníků NATO před vysláním do operací. To znamená rozdělení na teoretickou a praktickou část (polní výcvik). Kurzu se zúčastnilo 17 osob, z toho 13 vojáků z povolání a 4 občanskí zaměstnanci z Velitelství podpory a jeho podřízených útvarů (Lázně Bohdaneč, Bystřice pod Hostýnem). Na závěr kurzu proběhlo vyhodnocení kurzu formou besedy s účastníky, které přineslo jak zajímavé podněty pro příští běhy kurzu, tak i slova chvály směrem k profesionálnímu provedení kurzu ze strany personálu VeV – VA. Kurz byl poté ukončen předáním certifikátů o absolvování velitelem kurzu mjr. Ing. Jiřím Adamcem.

Text: prap. Martin Janeček, OPMO/OdPSK

DEN DĚTÍ v posádce Vyškov

Motto: „Můj táta je voják, můj táta je policista“

Dne 1. června 2009 se v době od 8 do 12 hodin uskuteční v areálu kasáren Dědice již tradiční Den dětí, pořádaný Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií pro děti z Vyškova a nejbližšího okolí. V letošním roce jsme navázali velmi dobrou spolupráci s Policií České republiky a Ministerstvem dopravy – BESIP teamem. Kromě tradičních vojenských ukázek a soutěží tak bude program obohacen o velmi atraktivní ukázky a soutěže (ukázky výcviku policejních psů, zásahové jednotky, daktyloskopie, dětské dopravní hřiště atd.), jejichž cílem je mimo jiné formou „školy hrou“ rozšířit vzdělávací proces dětí v oblasti prevence, osvěty a znalostí některých sociálně nežádoucích jevů. Akce je tak určena pro děti ve věkové kategorii 4–15 let.

Dne dětí se zúčastní i děti příslušníků Správy Jiho-moravského kraje Policie ČR v Brně, která se velkou měrou na akci spolupodílí, a rovněž žáci některých brněnských mateřských a základních škol. Všem dětem tak budeme moci společně s PČR přiblížit jak práci vojáka, tak práci policisty.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková,
důstojnice humanitní služby, VeV – VA

ROTMISTROVSKÝ KURZ PŘED POLÁRNÍM KRUHEM

Rok 2009 je rokem změn v procesu vzdělávání profesionálů AČR a první změnou byla společná vševojsková příprava většiny příslušníků pozemních sil v rotmistrovských kurzech. Cílem této vševojskové přípravy je provést ucelenou přípravu u všech odborností v předmětech vševojskové přípravy. Nemalou výhodou je i čas vytvořený pro příslušníky Odboru přípravy pozemních sil na přípravu a provedení dalšího běhu odborných a účelových kurzů.

Prvním praktickým výcvikem u Odboru kariérové přípravy v letošním roce bylo celodenní zaměstnání u rotmistrovského kurzu.

Výcvik posluchačů probíhal na ohňové dráze za ne zrovna ideálních klimatických podmínek, kdy teplota nezřídka klesla pod -10°C a rychlost větru dosahovala kolem $20 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$. Nízká teplota a silný vítr odhalil zásadní nedostatky ve vystrojení vojáků, kteří nebyli vybaveni základními zimními doplňky jako jsou například zimní čepice, teplé spodní prádlo, kvalitní rukavice a vhodná obuv. Z tohoto důvodu se zpočátku pro mnohé snaha o načerpání vědomostí změnila ve snahu zachránit si holý život. Je spodivem, že si žádný z posluchačů neodnesl omrzliny nebo zápal plic. Cíle zaměstnání však musí být splněny za jakýchkoli podmínek, válka si také nevybírání, což se taky povedlo.

Zaměstnání bylo řešeno koloběhem na čtyřech stanovištích: taktická příprava, topografická příprava, spojovací příprava a chemická příprava.

Tématem pracoviště taktické přípravy byla činnost jednotlivce u vozidel a na vozidlech. Hlavní důraz byl kladen na základní drily při nastřelení vozidla, kde si posluchači prakticky vyzkoušeli činnost sesedání z vozidel po kontaktu s nepřitelem z různých směrů.

Úroveň bojového chování odpovídala jejich zatím tříměsíční službě v AČR, a proto výcvik probíhal jen v krátkých krocích za neustálého odstraňování nedostatků. Překvapujícím zjištěním pro vyučující byla neznalost elementárních návyků při zacházení se zbraní a pohybu po bojišti. Obrovským kladem však byla vysoká aktivita posluchačů a zájem o danou problematiku. Všem bylo jasné, že doba hájení jednou skončí a poznatky nabyté při výuce budou muset předvést v praxi.

Dalším pracovištěm byla topografická příprava. V rámci vševojskové přípravy tvoří topografická příprava jeden ze stěžejních předmětů. A to z několika prostých důvodů. Jedním z nich – a můžeme říci, že tím hlavním důvodem – je navázat

na výsledky získané ze základní přípravy. Je nutno zdůraznit, že tyto základy jsou na dobré úrovni. Zejména využívání znalostí systému pravouhlých rovinných souřadnic. Nicméně na druhou stranu je třeba po pravdě říci, že existují i oblasti které je potřeba neustále rozvíjet a zdokonalovat. Jednou z nich je základní orientace v prostoru. Ačkoliv si můžeme myslet, že v dnešní „přetechnizované“ době již takové věci jako je základní orientace v prostoru nebudeme potřebovat, opak je pravdou. Ne vždy má voják možnost použít přístroj GPS a i když je jím vybaven, nemá nikdy 100% jistotu, že vždy bude mít dostatečný signál. Právě z těchto důvodů byla výuka zaměřena na orientaci v prostoru.

Na pracovišti chemické přípravy byli posluchači seznámeni se základními vlastnostmi a způsobem použití automobilní odmožovací soupravy AOS-3. Všichni si prakticky vyzkoušeli kompletaci soupravy a seznámili se s možnými způsoby odmožování automobilní techniky.

V rámci spojovací přípravy probíhal výcvik s využitím malých vkv rádiových stanic, nácvik vedení zejména fonického provozu v rádiovém směru a v rádiové síti. Taktéž bylo vyzkoušeno prověřování rádiové stanice, přechod na záložní kmitočty, odesílání telegramů, signálů a zpráv. Při odesílání zpráv byla využívána i možnost přenosu flash zprávy. Zajímavou částí výcviku bylo použití duplexního provozu stanice, vyzkoušení činnosti selektivní volby a chování stanice a vlivu přenosového prostředí při použití omezovače šumu nebo vestavěného maskovače hovoru. Nedílnou součástí výcviku byla práce se základní dokumentací vedené při provozu rádiovou stanicí.

I přes všechna protivenství přírody byly cíle zaměstnání splněny. Z reakcí samotných posluchačů se dalo usoudit, že načerpali spoustu nových užitečných vědomostí, které jsou pro ně v průběhu další služby v AČR důležité a že byli se zaměstnáním spokojeni. I učitelé si z tohoto zaměstnání odnesli jeden důležitý poznatek: není důležité před zaměstnáním pozorovat pouze vnější vzhled vojáků, ale i to, zda jsou dostatečně vybavení do složitějších klimatických podmínek. Zvláště u méně zkušených vojáků je vhodné před zaměstnáním kontaktovat jejich nadřízené a jejich cestou zajistit potřebné vybavení.

Příslušníci Odboru kariérové přípravy

Noví učitelé řidičů pro AČR

Začátek letošního roku zastihl příslušníky Institutu dopravní výchovy v plné práci, což ostatně není žádnou výjimkou. Již 5. ledna 2009 – mimo další výukové a dopravně bezpečnostní aktivity – totiž zahájili výuku v prvním letošním kurzu učitelů řidičů silničních vozidel. Tento odborný specializační kurz je u IDV pravidelně organizován na základě poptávky od útvarů a zařízení naší armády, zpravidla dvakrát ročně. Tentokrát byl kurz pořádán pro deset vybraných účastníků z řad profesionálních vojáků a občanských zaměstnanců vojenské správy.

Frekventanti museli pro přijetí do kurzu splnit přísné předpoklady vyplývající ze zákona 247/2000 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky č. 167/2002 Sb. ve znění pozdějších úprav. Zmíněné požadavky jsou střední vzdělání zakončené maturitní zkouškou, dosažení věku 24 let, kladné hodnocení dopravně psychologického vyšetření pro učitele autoškol, nejméně tříleté držení řidičského oprávnění skupiny nebo podskupiny, k jehož získání budou provádět výcvik. Naproti tomu nesměli mít v posledních třech letech uložen trest zákazu řízení motorových vozidel.

Dva z uchazečů nesplnili požadavek na vzdělání ukončené maturitou a proto, opět podle již citované legislati-

vy, mohli získat pouze profesní osvědčení jako instruktoři výcviku, nikoliv jako učitelé teoretické výuky.

Průběh kurzu učitelů řidičů silničních vozidel

Kurz trval celkově devět týdnů; 230 hodin výuky a výcviku bylo navíc doplněno o 30 hodin samostudia. Teoretická výuka byla zaměřena především na předměty jako je legislativa a její výklad, teorie řízení a zásady bezpečné jízdy, dopravní psychologie a ovládání a údržba vozidla. Důležitá byla samostatná vystoupení budoucích učitelů k vybraným tématům. Při výuce přišla řada také na výklad zásad pedagogiky a rétoriky. Praktický výcvik se soustředil na vštěpování správných návyků žadatelům při metodice výcviku v řízení vozidla, při činnosti na řídičském trenažéru, při práci na autocvičisti, při řízení vozidla v provozu a v neposlední řadě při praktické údržbě vozidla.

Jedním ze stěžejních cílů kurzu bylo připravit účastníky na složení náročných závěrečných zkoušek. Pro zafixování získaných odborných poznatků a prohlubování vědomostí a dovedností potřebných pro učitele autoškol se jako velmi účinná metoda osvědčily náslechy. Jejich význam spočíval v tom, že každý účastník kurzu prováděl přednášku na předem připravené téma a jeho kolegové se podíleli na hodnocení, zda dodržel veškeré didaktické zásady a naplnil formální i obsahovou stránku dané výukové tematiky. Při praktickém výcviku měly nezastupitelný význam jízdy účastníků kurzu v reálném provozu, při nichž instruktoři jízdy hodnotili jejich řidičské návyky, upozorňovali na chyby a pomáhali jim nedostatky ihned napravovat. Obzvláště užitečná byla metodická příprava budoucích učitelů ve vozidlech za běžného provozu. Při tomto druhu výcviku zkušenosti instruktoři imitovali adepty získání řidičského oprávnění i s častými chybami.

Závěrečné zkoušky a ukončení kurzu

Závěrečné zkoušky proběhly ve dnech 2. až 4. března. Prověřování znalostí absolventů kurzu provedly dvě přísné zkušební komise za řízení odborných pracovníků krajského úřadu Jihomoravského kraje, kteří byli samozřejmě také členy obou komisí. O náročnosti celé zkoušky svědčí fakt, že byla provedena z celkem osmi předmětů.

A) Předpisy o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnická příprava. Toto psychicky náročné přezkoušení proběhlo formou elektronického testu totožného s testy pro přezkušování řidičů, podstatný rozdíl byl však v tom, že naši absolventi nesměli udělat ani jedinou chybu.

B) Výklad tématu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích. Jednalo se tedy vlastně o přednášku na vybrané téma a odpovědi na dotazy členů komise.

C) Ústní přezkoušení z předpisů souvisejících s předpisy o provozu na pozemních komunikacích a provádění jejich výuky. Uchazeči o profesní osvědčení museli být obeznámeni přibližně se šedesáti legislativními normami, jejichž znalost prokazovali.

D) Ústní přezkoušení z ovládání a údržby vozidla a provádění jejich výuky. Znamenalo vysvětlení technických řešení, principů činnosti a údržby jednotlivých technických celků uplatněných ve vozidle.

E) Teorie řízení a zásady bezpečné jízdy. S touto zkouškou si žadatelé dělali nemalé starosti. Je totiž známo, že členové komise žádají o vysvětlení každého detailu z projednávané problematiky, čímž testují, do jaké míry je látka zvládnuta.

F) Praktická údržba vozidla. Zde uchazeči museli přímo na vozidle popsat, ukázat a detailně vysvětlit funkci a způsob ošetřování určených konstrukčních celků.

G) Při zkoušce z provádění praktického výcviku v řízení vozidla nebyla nouze o dramatické okamžiky. Bylo to tím, že člen komise umně vytvářel v silničním provozu problémové situace, na které musel žadatel okamžitě reagovat buď slovně nebo zásahem do řízení či pedálů vozidla.

H) Poslední přezkoušení se týkalo praktického ovládání vozidla. Při této zkoušce musel žadatel před-

vést bezproblémovou jízdu s vozidlem příslušné skupiny svého řídičského oprávnění – tedy s autobusem, vozidlem Tatra 810 nebo Tatra 815 8x8 s přívěsem.

Přes již popsanou značnou náročnost zkoušek uspělo v řádném termínu z celkových deseti zúčastněných sedm žadatelů o udělení profesního osvědčení. Ti všichni vyhověli požadavkům zkušebních komisí ve všech přezkušovaných předmětech a kýžená profesní osvědčení jim byla ihned vystavena. Tři zbylí uchazeči museli absolvovat přezkoušení v opravném termínu, který byl stanoven na 19. března. Na základě dosažených výsledků opakovaného přezkoušení, hodnotící komise konstatovala pronikavé zlepšení ve všech případech a udělila profesní osvědčení učitele řidičů silničních vozidel i posledním třem absolventům kurzu.

S přihlédnutím ke zmíněným výsledkům lze konstatovat, že kurz byl proveden se 100% úspěšností. Díky tomuto povzbudivému výsledku byly útvary a zařízení AČR obohaceny o další dobře připravené odborníky k provádění výcviku a školení vojenských řidičů. Zároveň se jedná o nemalý, i když dílčí příspěvek příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově k zajištění vyšší úrovně bezpečnosti provozu vozidel AČR.

Text: Bedřich Sedlák, Jan Lutonský

Foto: archiv IDV

Důstojnický kurz cvičil pod Pradědem

Na kurz, kde měli frekventanti získat základní informace o tzv. „skialpové výbavě“ a pobytu na horách v zimních podmínkách, vyrazí dva instruktoři přežití v tísni a přesunů na sněhu pprap. Zdeněk Tvarůžek a prap. Jaroslav Badzik pod přísným dohledem velitele kurzu kpt. Dušana Nečase z OdTĚIPř. Patnáct účastníků kurzu vyjíždí z Vyškova v pondělí ráno směr Jeseníky plni očekávání.

Po příjezdu do nádherně zasněžených hor je čeká ubytování na chatě Univerzity obrany zvané Veronika.

Po obědové pauze začíná výcvik – nejdříve seznámíme se s základní výbavou, kterou budou celý týden používat, tedy skialpové lyže, stoupací pásy, teleskopické hůlky, a nastavením všeho možného, co jde.

Pak zpět do tepla chaty na poučení o bezpečném pohybu na horách v zimních podmínkách a také ze strany instruktorů prověření, co vlastně jejich svěřenci ví o materiálu, se kterým budou pracovat. „Je to krátký testík...“, informuje pprap. Tvarůžek bedlivě naslouchající skupinku

a dodává: „...neopisovat – test nebude hodnocen, chceme jen vědět, na co se máme během kurzu zaměřit“. Většina sedících za stolem si s výdechem ulevuje.

V podvečer na chatu doráží ještě student FTVS prap. Heřmanský společně s doc. Landou z CASRI, kteří v rámci kurzu prověří, jak na kurzisty působí fyzická zátěž, a následně jim dodají výsledky, se kterými budou moci v případě zájmu dále pracovat.

V mlhavém úterním ránu vyrazí skupina prověřit lyžařské schopnosti zúčastněných a odpoledne je to již trochu těžší, protože se pohybujeme po skoro dvoumetrové sněhové pokrývce již se zátěží, ale i v bílých taktických převlecích. Nutno podotknout, že jako skupina jsme stále lepší – tedy techničtější a rychlejší.

Večer opět v teple na další přednášce o všem, co k přesunům a přežití v zimních podmínkách patří. „Prezentace pana Tvarůžka je spíše nekonečný seriál...“, konstatuje jeden z kurzistů, následně na chodbě vysvětluje, že to nemyslel špatně, ale že těch informací je už moc.

Středeční ráno nás vítá sluníčko, což se tady na moravském ledovci často nestává – vyrazíme na sněžnicích na místní Horskou službu, kde máme již domluvenou přednášku o lavinách. S úsměvem nás vítá jeden z členů HS Martin Chalupa, který má ten den službu. Během své přednášky, kterou chrlí skoro jedním dechem, si neodpouští zvědavé otázky k tématu na naše svěřence (kolik je stupňů lavinového nebezpečí, sklon lavinových polí apod.).

„Uf“ – odpovídají správně, takže přednášky padly na

úrodnou půdu a člen horské služby souhlasně pokyvuje hlavou „Dobře, dobře – něco vás naučili...“.

Teoretická část končí a hurá do praxe, tři skupiny začínají pracovat. První pracuje s lavinovým vyhledávačem – funkčnost, zkouška atd. Druhá nacvičuje práce s nosítky UT 2000. A třetí je na nejakčnejším pracovišti, kde zkouší, jaké je to být zasypaný pod lavinou. Třetí skupina se zapotila nejvíce nejen při hloubení záhrabů, ale i při komunikaci se zasypaným pomocí lavinové sondy. Někteří si i zkouší najít sondou kolegu pod hromadou sněhu. „Přežili všichni, ale zapotili jsme se nejen při práci s lopatou...“ hlásil po zaměstnání prap. Badzik veliteli kurzu. A kdo tam byl, ví proč.

Pokud se frekventanti dopoledne zapotili, tak po obědu na jedné z chat v okolí ještě více – připravují si noční bivak – tedy budují v haldách sněhu záhrab na přespání. Skupinky budují veledíla, kde najdete i okýnka, poličky apod. Přespání do čtvrtého rána po několika nočních kontrolách od instruktorů proběhlo bez vážnějších problémů. Než zalehli do svých nových domečků, nafasovali ještě od dr. Landy sportestry tak, aby se dalo vyhodnotit, jak na ně přespání venku působilo.

Po bivaku venku nastává zasloužený odpočinek na chatě v postelích a pak příprava na závěrečný náročný přesun, který je vyvrcholením týdenního kurzu – „je to něco jako přezkoušení dovedností, které získali důstojníci během kurzu. Je dána celková trasa přesunu a mezi jednotlivými body povede celou skupinu vždy jeden z frekventantů kurzu“, podotýká kpt. Dušan Nečas.

Vyrazíme od VZ Ovčárna vzhůru k Petrovým kamenům pomocí stoupacích pásů a pěkně na prudkém svahu traverzujeme, jako kdyby skupinu vedl zkušený horský vůdce.

Měníme velitele a sundáváme pásy – jedeme dolů tzv. áčkem – na lehce zmuldovatěném svahu – docela mazec, ale po týdenním výcviku skupinka jízdu šikmo svahem zvládá bez vážnějších problémů.

Jsme dole a nový šéf trochu nevhodně taktizuje, že další část trasy budeme stoupat zpět na cestu. Uf – naštěstí mu to ostatní rozmlouvají, že to jde i jinudy. Tak opět „pásáky“ na lyže a vyrážíme do lesního porostu, kde nás čeká něco jako freeride, ale mírně do kopce. Dalo by se

řici romantika – jen my na lyžích, vzrostlé smrky a hromady sněhu.

Po několika minutách se objevujeme před chatou Barborka. Drobná pauza na občerstvení a tiskovka s místním lyžařským kurzem, který udiveně sleduje naši lyžařskou výbavu.

Při výstupu až k místní dominantě Pradědu se všichni zapotili, i když se šlo v horní části proti nepříjemnému větru. Naštěstí mizíme v útrobách vysílače.

Cesta k dalšímu bodu postupu se stává díky stále silnějšímu mrazivému protivětru nesnesitelnější, a tak „na sedýlku“ mění vedoucí kurzu trasu přesunu. Místo pověstných borůvkových knedlíků na chatě Švýcárna se spouštíme zpět po magistrále.

U Kurzovky konečně přijdou ke slovu tzv. „Útéčka“ – tedy přesun zraněného. Rychlé ošetření a za pomoci instruktorů a lana vzniká plně funkční čtyřspřeží, které uvádí nosítka do pohybu. Kolemjdoucí s udivením sledují přesun naší skupiny a pánové z horské služby jen souhlasně pokyvuují nad našim konáním. Bez ztrát dorážíme zpět na Veroniku.

Přichází vyhodnocení kurzu.

Je krásné, jak se výstupní test liší od toho úvodního – původní „sněhová píchátka“ se během týdne proměnila v lavinovou sondu, takové „ty pípátka“ v lavinový vyhledávač zvaný „píps“ a pod.

„Asi jim to tady něco dalo...“ shodli se všichni instruktoři, kteří jsou spokojeni.

I přestože jsme nabízel účastníkům tohoto zájezdu pod Praděd, že nám mohou dodat i hodnocení tzv. z druhé strany, tak neučinili. Tedy se jich budete muset zeptat sami, jestli jim týden na horách s námi něco dal anebo to bylo jen utrpení případně ztráta času.

Děkujeme vládcí Jeseníku dědu Pradědu, že nám ukázal opět jak je jeho zvykem všechny možné druhy počasí, které v jeho rajonu je možné potkat, a členům Horské služby Ovčárna za čas, který nám během kurzu věnovali. Stejně tak děkujeme panu Haluzovi za ubytování a pomoc při řešení drobností, se kterými jsme dopředu nepočítali.

(ba)

Foto: kpt. Dušan Nečas, pprap. Zdeněk Tvarůžek

KRAJSKÉ VOJENSKÉ VELITELSTVÍ
BRNO

V Brně dne 6. dubna 2009

VÚ 1970
velitel
plukovník gšt. Ing. Jaromír ZÚNA, MSc.

V Y Š K O V

Vážený pane plukovníku,

děkuji Vám za vstřícnost při pomoci k zabezpečení Aktivu ředitele KVV Brno - Společenského večera vojenských důchodců, rehabilitovaných a veteránů II.světové války, který proběhl dne 1.4.2009 na Posádkovém domě armády ve Vyškově.

Tato akce byla velmi kladně hodnocena jak ze strany účastníků večera, tak ze strany mých nadřízených.

Děkuji za Vaši osobní pomoc, zejména za zapůjčení posádkového domu a zabezpečení svozu vojenských důchodců z celého našeho kraje. Věřím, že jsme společnými silami udělali dobrou věc ve prospěch našich spoluobčanů a tak prezentovali dobré jméno Armády České republiky na veřejnosti.

S pozdravem

Ředitel
plukovník Ing. Radek ŠEDIVÝ

DOPISY OD VÁS

KRAJSKÉ VOJENSKÉ VELITELSTVÍ
JIHLAVA

V Jihlavě dne 1.dubna 2009

Velitel
Velitelství výcviku - Vojenské akademie
plukovník gšt. Ing. Jaromír ZÚNA, MSc.

V y š k o v

Vážený pane plukovníku,

na základě Plánu činnosti KVV Jihlava na rok 2009 proběhla ve dnech 25.3.-27.3.2009 v posádce Vyškov (VVP Březina) Vojensko-odborná příprava příslušníků KVV Jihlava.

Na přípravě a provedení se výraznou měrou podíleli příslušníci Vašeho útvaru, kteří řídili a zabezpečovali praktický výcvik na ohňové dráze a zdokonalovací výcvik fidičů. Všichni zúčastnění prokázali vysokou profesionální a odbornou připravenost na plnění náročných úkolů. Profesionální přístup, odborné znalosti a dovednosti, vystupování a jednání bylo vysoce hodnoceno i ze strany příslušníků KVV Jihlava.

Pane plukovníku, děkuji Vám osobně i všem Vaším podřízeným za podíl na přípravě a výtečném splnění úkolů Vojensko-odborné přípravy KVV a žádám Vás, aby jste mé poděkování tlumočil těmto příslušníkům Vašeho útvaru:

- mjr. Ing. Janu Rudolfu CERNĚMU	- kpt. Ing. Miloslavu STUHLÍKOVI
- prap. Radomíru PURDEŠOVI	- prap. Zoltánu BÍRO
- nrap. Janu SOLDÁNOVI	- prap. Přemyslu KULÍŠKOVI
- nrap. Miroslavu BROŽOVIČOVI	- mjr. Ing. Jozefu KEBISOVI
- o.z. Ing. Miroslavu JANEGOVI	- kpt. Bc. Ludku SPURNĚMU

Těším se na naši další spolupráci.

S pozdravem

Ředitel KVV
plukovník gšt. Ing. Milan SOLÍK
v zastoupení
podplukovník Ing. František HEIDEKER

Your New English Team

Just to let you know that a new English team arrived, and Jitka, Eva, Dana, Víta are here to give you a hand with your English.

First Lesson

Test your animal logic. The following four questions determine how well you fit in the dog-eat-dog world. Answer each one before you move on to the next.

1. How do you put a giraffe into a fridge?
2. How do you put an elephant into a fridge?
3. The Lion King is holding an animal conference. All the animals attend except one. Which animal does not attend?
4. You must cross the jungle river, but lots of alligators live there. You have no boat. How do you do it?

Answers:

1. *Open the fridge, put in the giraffe, then close the door. (This question tests whether you tend to make simple things complicated.)*
2. *Open the fridge, take out the giraffe, put in the elephant and close the door. (This tests whether you pay attention to the consequences of earlier actions.)*
3. *The elephant. It is in the fridge. (This tests memory.)*
4. *You swim across. All the alligators are attending the animal conference. (This tests your ability to think logically.)*

test your animal logic
determine
dog-eat-dog world
fridge

otestujte si svou pudovou logiku
zjistit, určit, stanovit
svět je konkurenční džungle
lednička

Test your grammar – mixture of tenses – while you learn something about one of many amusing places to visit if in London!

The London Dungeon

Fill the gaps with the correct tenses.

1. The London Dungeon _____ (lie) in the oldest part of London - in an old subterranean prison (that's what the word Dungeon _____ (stand) for).
2. The museum _____ (take) its visitors on a journey through England's bloody history.
3. It _____ (demonstrate) the brutal killings and tortures of the past.
4. You _____ (experience / can) for example how people _____ (die) on the Gallow or during the Plague of 1665.
5. The Dungeon also _____ (show) scenes of Jack the Ripper or the beheading of Anne Boleyn, who _____ (be) one of Henry VIII's six wives.
6. The atmosphere at the Dungeon _____ (be) really scary - nothing for the faint-hearted.
7. While you _____ (walk) around the Dungeon, watch out for creepy creatures - the Dungeon _____ (employ) actors to give its visitors the fright of their lives.
8. The actors, dressed as monsters, ghosts or executers, _____ (hide) in the dark corners of the Dungeon and then suddenly _____ (jump) out and _____ (grab) one of the visitors.
9. And the horror _____ (end / not) at the exit of the exhibition.
10. _____ (you / eat / ever) a pizza with fingers and eyeballs on it?
11. Well, if you _____ (fancy) that kind of food, you _____ (love) the meals at the Dungeon restaurant.
12. The museum _____ (want) to provoke, shock, educate and delight.
13. And this it _____ (do) extremely well.
14. Since its opening in 1975, the Dungeon _____ (attract) many visitors from all over the world.
15. Besides the regular opening hours, the Dungeon sometimes also _____ (open) at night.
16. If you _____ (have) enough money and nerves of steel, you _____ (book / can) the Dungeon for parties, conferences or charity events at night.
17. And on 31 October, a frightfully good Halloween Party _____ (take place) at the Dungeon every year.

Answers:

1. <i>lies, stands</i>	10. <i>Have you ever eaten</i>
2. <i>takes</i>	11. <i>fancy, will love</i>
3. <i>demonstrates</i>	12. <i>wants</i>
4. <i>can experience, died</i>	13. <i>does</i>
5. <i>shows, was</i>	14. <i>has attracted</i>
6. <i>is</i>	15. <i>opens</i>
7. <i>are walking, employs</i>	16. <i>have, can book</i>
8. <i>are hiding, jump, grab</i>	17. <i>takes place</i>
9. <i>does not end</i>	

MISTROVSTVÍ AČR VE VOJENSKÉM PĚTIBOJI MUŽŮ A ŽEN

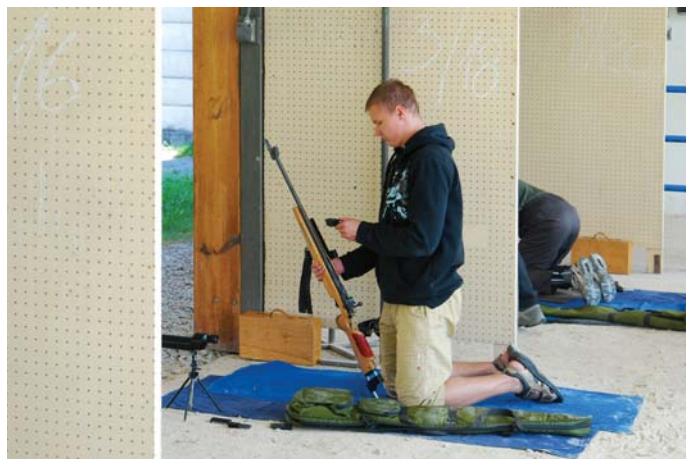
Mistrovství AČR ve vojenském pěti-
boji mužů a žen proběhlo ve dnech
22. – 24. dubna již tradičně ve Vyškově.
Pro účastníky přeboru a pořadatele to byla
zároveň generálka na regionální Evropský
pohár, který se na stejném místě uskuteční
v červnu.

Během tří denního závodu absolvovali závodníci pět soutěžních disciplín: střelbu z malorážky, překážkovou dráhu NATO, hod granátem na cíl a do dálky, plavání s překážkami a přespolní běh. V mužích získal prvenství nestárnoucí prap. Jaroslav Matoušek. Ve 42 letech zvítězil s náskokem 250 bodů, když předvedl nejlepší výkony z celého startovního pole na překážkové dráze NATO (2:47,2 min) a v hodu granátem. Stříbrný rtm. Milan Wurst ztratil naději na vítězství nevydařeným granátem, dominoval ale ve střelbě a přespolním běhu na 8 km (27:54 min). Ze souboje o bronz vyšel vítězně por. Kamil Doležal, čtvrtý skončil rtm. Ivo Vrba. Vrbovi vůbec nevyšla střelba, přesto předvedl nejhodnotnější výkon mistrovství, když zaplavoval 50 m s překážkami za 26,8 sec.

V ženách kralovala zkušená reprezentantka AČR npor. Kateřina Dědáková. Zvítězila ve čtyřech z pěti disciplín – střelbě, překážkové dráze NATO (3:07,8 min), 50 m plavání s překážkami (38,7 sec) a granátu. Vyrovnané výkony jí v celkovém součtu zajistily luxusní náskok 560 bodů před druhou pprap. Markétou Janatovou. Debutantka Janatová se prezentovala kromě střelby vyrovnanými výkony a o 95 bodů nechala za sebou bronzovou pprap. Helenu Holečkovou. Čtvrtou v celkovém pořadí kpt. Blanku Jiráňovou vyřadila ze souboje o medaile slabší překážková dráha NATO, přesto byla nejrychlejší v přespolním běhu na 4 km (15:46 min).

Text: o. z. Radoslav Kala, IVz
Foto: o. z. Olga Karaffová

Strategie a operační umění...

Ve dnech 14. – 16. dubna 2009 navštívili příslušníci 22. kurzu Generálního štábu Velitelství výcviku – Vojenskou akademii v posádce Vyškov v rámci předmětu **Výstavba ozbrojených sil.**

Příslušníci kurzu byli první den uvítáni ředitelem VeV – VA plukovníkem gšt. Ing. Jaromírem Zúnou, MSc., který je seznámil s působností, organizační strukturou a hlavními úkoly velitelství. Závěrečná diskuze byla položena na oblasti výcviku, odborné přípravy a tvorby dokrín, které jsou důležitými ukazateli stability Armády České republiky.

Druhý den byl věnován přípravě a výcviku příslušníků vzdušných sil. Kurzanti měli možnost se zúčastnit taktického letu Mi-171Š a Mi-24 a procvičit si taktické vyseďání a nasedání v praxi. Odpoledne si účastníci kurzu vyzkoušeli orientaci jednotlivce v terénu ve VVP Březina.

Třetí den byli kurzanti svědky ukázky výcviku jednotlivce s bojovou technikou, bojovým vozidlem pěchoty a tankem T-72 vedoucí ke zvyšování psychické odolnosti vojáka. Tento druh výcviku si posléze příslušníci kurzu vyzkoušeli na vlastní kůži, aby poznali jeho náročnost. Na závěr programu kurzanti navštívili Centrum simulačních a trenažerových technologií, kde je s činností tohoto pracoviště seznámil mjr. Ing. Václav Cyprián. Kurzanti se zajímali především o možnosti simulace jednotlivých bojových situací a možnostmi použití simulátorů na celého spektra techniky AČR.

...se neobejde bez taktiky

Závěrem návštěvy se příslušníci 22. Kurzu Generálního štábu konsenzuálně shodli, že bez znalosti stupně vycvičenosti jednotlivce nelze reálně plánovat jakékoliv akce na operační a strategické úrovni.

Text: J. Osterreicher

POSÁDKA VYŠKOV – měsíčník příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově, Víta Nejedlého 691, 682 03 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Ing. Pavel KOČVARA, mobil: 602 259 994, e-mail: KocvaraP@seznam.cz. Tisk: VydOd-OIT VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Bronislava ŠEBELOVÁ. Foto na titulní straně: Olga KARAFFOVÁ. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Uzávěrka příštího čísla: 22. 5. 2009. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Tento výtisk neprošel jazykovou korekturou.

Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://intranet.ispovy.acr>.